

EL POBLE CATALA

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA
CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS: 4 pesetas trimestral
PAISOS D'UNIO POSTAL: 5 pesetas trimestral

ANY VI

Barcelona, divendres 1 de Janer de 1909

NÚM. 1.661

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA
CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS: 4 pesetas trimestral
PAISOS D'UNIO POSTAL: 5 pesetas trimestral

5 Cts.

CENTRE BARCELONÈS D'ASSEGURANCES QUINTES

Autoritzat per la Llei de 30 de Juny de 1897
Domicili social: Carme, 42, primer. — Barcelona
AQUESTA ASSOCIACIÓ PERA RESPONDER DE SES OPERACIONS SE CONSTITUEIX EN EL BANC D'ESPANYA Y A DISPOSICIÓ DE L'EXCM. SR. MINISTRE DE FOMENT EL DÍPÓSIT QUE PRÉVEU LA LLEI D'ASSEGURANCES
DE 14 DE MAIG DE 1908 Y COMPLETETS TOTS ELS REQUISITS QUE LA MATRICA ORDENA.
Els minyons de la pròxima quinta poden soscriure per la quantitat de

750 pessetes

quedant garantida ab sa redempció militar la responsabilitat dels excedents de cupu que siguin
cridats per cubrir baixes.
El diner poden els interessats dipositarlo ont vulguin, fins en el mateix poble de llur residen-
cia, sense que pugui cobrarlo l'Associació fins el mes d'agost de l'any del sortej.
Els minyons que constitueixin llurs dipòsits en EL BANC D'ESPANYA, MITJANSANT EL PAGA-
MENT DE DÈU PESSETES, ADEMS DELS GASTOS D'INGRÉS, TINDRAN DRET SI SURTEN SOLDATS, A ESSER
REDIMITS ABANS QUE LA DIRECCIÓ AIXEQUI ELS DÍPÓSITS. PRIMER SE VEURAN LLUIRES DEL SERVEI MI-
LITAR ABANS QUE NINGÚ PUGUI DISPOSAR DE LLURS CAPITALS.
Aquestes són les úniques garanties que poden portar al si de les famílies la verdadera
tranquil·litat.

Reis, Reis

— ULTIMS DIES DE LA LIQUIDACIÓ VERITAT DE LA LLENCERIA —
Casas y Garcia
— Corribia, 21, davant de la Catedral —
GRAN REBAIXA DE PREUS
Devantals desde 1'25 pessetes; mocadors blancs, desde
3 pessetes dotzena; y de fantasia desde 6 pessetes dot-
zena; Roba de taula de totes classes y preus.

INSTAL·LACIONS COMPLETES PERA AIXECAR AIGUA MOTORS

A GAS, BENZINA, GAS POBRE, ETZ.
Preus econòmics y resultats ga-
rantits. Nombroses referencies.
DAVID FERRER Y CIA S. EN CTA.
CORTS, 586. — BARCELONA

INSTITUT ANTI-RÀBIC

del Dr. Claramunt
Ausiàs-March, núm. 43 (Baileu, 16)
Curació de les persones mossegades
per animals rabiosos

JOIERIA Y PLATERIA DE D. LAYRET

ELAI, 46, principal. — Gran assortit d'objectes pera regals. Preus ventajosos

Liquidació

de Models y
Confeccions
de temporada, pera ca-
vallers, senyores y nens
RAMBLA DE CATALUNYA, NÚM. 10
Se recomana visitar els aparadors

BRODATS MODERNES. Dolores Gimpera. — Plassa
de Catalunya, número 9, tercer.

Antoni Gili y Fill

SOMBRERERS
desitgen a sos amics y clients felis y prosper Any
Hospital, 16

Dr. L. BARBERÀ. Malalties de la dona y cirur-
gia, de 3 a 5; festius, de 9 a 10. Sta. Ana, 21, 1.

CAP D'ANY

L'any 1908 ha sigut trist pera Catalu-
nya. L'esperit d'orde den Maura ab ses
falses tolerancies ha emmatzinat en flor
molts bells ideals. Ni ell ha triomfat ni
ha deixat triomfar a sos aliats. A prime-
ries d'estiu, quan nostres representants a-
bandonaren el Parlament, quicòm de pro-
metedor somrigué en el nostre esperit.
Després tota illúsió fou esvaïda, y al passar
balans de la feina feta, els resultats no
responen als esforços, y ens trobem que
a Madrid les nostres contemporanisacions
no'n han permès guanyar res, y que aquí,
entre nosaltres, ha fracassat una tan her-
mosa tentativa de progrés social com ho
fou el Pressupost de Cultura, y s'ha perdut
el cop polític de les darreres eleccions.
Les «reials» jornades ens han portat creals
d'enganyos. Als que brandaven encensers
el fum els enterbolí la vista, y ara, si
tornem a veure la realitat clarament, la
trobem ben dolorosa. L'obra política de
1908 ha justificat prou y massa la crítica
severa que'l 20 de desembre'n feu el pre-
sident de l'«Unió Catalanista», pera que
nosaltres volgüem ara rebel·lar el clau. Quan

ab el sol intent de ferli perdre, per medi de
contemporisacions y tranzaccions, la vo-
luntat y l'opinió.

Si en Maura continua aqueixa tasca es-
tèrtilment, si son fracàs s'accentua, si puja
en Moret ab son liberalisme de carrer, de
brasset ab els republicans den Melquíades
Alvarez pera no ésser menys que en Sa-
gasta quan donà una cartera als repu-
blicans den Castelar en la persona de l'A-
barzuza; si això succeeix, els catalans can-
dits y els catalans d'orde rebran una lliçó
completa. Gairebé fora de desitjar, si és
que així'ls catalanistes de la dreta arri-
ben a convèncer del llur error. Som ja
molts, som els més els que creiem que tota
tranzigència és inútil. Pujarà en Moret,
tornarà en Lerroux. Y què? No'n fassin
por. No'n combatran com ens combatien,
y en això encara hi perdrem. Si ho fan,
demostraran llur feblesa. Mai ha estat tan
fort el «cleroc» com quan ha tingut per
enemics uns tals anticlericals. Mai ha si-
gut tant fecond el nostre moviment lliber-
al com quan ha estat combatut pel des-
enfrenat jacobinisme d'uns sèmbants agi-
tadors. Si en Lerroux tornés a convulsio-
nar al poble, també'n plauria, perquè
veuríem clar que'l nostre poble és encara
un malalt, y a les bones o a les males,
el curarem, empeltant-li la salut ab les
nostres doctrines.

La lluita ha de seguir; y en Maura di-
entse nostre aliat, era qui més ens desar-
mava pera la lluita. Era un arbre que'n
feia ombra, més nociua que protectora.
Ens enervava y ens enfiebla. El seu ta-
lent de polític organitzador no'n era cap
ajuda; abans de que ell fos govern y
ens donés la mà, ja'n havíem sabut or-
ganisar civilment y políticament. Ens vegé-
fors, y si s'acostà vol per aprofitarse de
la nostra fortlesa, minvava.

Desitgem, doncs, la lluita, y no acoten-
tem a l'enemic deixantnos abatre per
les contrarietats sofertes. A copia de des-
enganyos s'abaten els més fermes radicalis-
mes, y és menester provar que avui som
tant radicals, o més radicals que ahir.
Preparémos a treballar el nostre camp ab
nostres mans mateixes, fent-lo ric en plan-
tes y en colors y en aromes. Què més vol-
dria l'enemic que veure cobert per la
neut de nostra indiferència de desengany-
nyats, o perdut sota les negrors del nostre
dol? Un hivern etern, un pit etern, les
blancors y les negrors perpetues, sense
colors ni matissos sota'l sol absent, ni
s'han fet pera nosaltres. El nostre poble
no és dels que vegeten; vol llum, aire y
vida, perquè treballa y pensa y estima la
lluita.

Mes no creguis ara, lector, per lo que
acabo d'escriure, que jo abomini en ad-
tot de l'anyada que està finant. El record
de les contrarietats sofertes, com el dels
goigs fruitos, té la seva poesia. Els que
havem lluitat ab el cor obert, de res te-
nim de penediments. Si hem sofert, també
hem après, y això podem afegir-ho a les
ensenyanes grates o doloroses que ha-
viem ja rebudes en nostra vida.

Per això no vull parlar massa de la
darrera anyada; per això no faig balans de
lo coorregut en ella... Y, enlloc de creure
que no'n portava res, prefereixo pensar
que no'n ha sabut donar lo que en reali-
tat portava de bo, aqueixa anyada boja.
Deixémos d'esmentar els defectes que
els uns han produït y que altres no hem
pogut evitar. L'any 1908 se'n va, pera no
tornar. Lo que és perdut, és perdut, y
no sempre és oportú retenir-ho. Procura-
rem que l'any que comença sia més ben
aprofitat pera tots, en bé de Catalunya.
Procuremho ab el nostre treball tots els
catalans que'n el dia d'avui ens desitgem
un bon any.

LLUIS VIA

Política estrangera

LA CONDUCTA DE BULGARIA

En cròniques anteriors hem tingut pera
la conducta dels búlgars, proclamant im-
prudència y inoportunitat la seva
independència nacional, reiterades para-
les de censura. El curs posterior del con-
flicte balkànic, el qual afecta directament
a nombroses nacions — Turquia, Bulgaria,
Austria-Hongria, Serbia, Montenegro y
Rússia — ha vingut a fer més justificades
aqueles censures.

Bulgaria, independent de fet, hauria po-
gut arribar a la seva independència ofi-
cial entententse com s'hauria pogut en-
tre ab els «joves turcs», veritables re-
presentants del poble oman y ab influència
decisiva en els afers de la Turquia cons-
titucional. Preferí escusar el tractat de
Berlin que tot just li garantia l'autonomia
integral, obrant, més que en profit propi,
en profit de l'Austria, que s'apoderà se-
guiment de les províncies de Bosnia y
Herzegovina. Per una mena de miracle
internacional s'aturà la guerra. Però avui,
després de mesos, la pau no està encara
segura y veus pessimistes y alarmants cor-
ren tot sovint per l'Europa.

La principal culpa de la conducta de Bul-
garia la té'l seu govern y alguns per-
sonatges patriòtics d'aquell país. Sense la
prudència loable y exemplar dels «joves
turcs», les interperancies del govern de
Bulgaria haurien fet esclatar una guerra
d'incalculables conseqüencies y complica-
cions.

No obstant y això, el país, el veritable
país búlgar ha volgut y vol la pau. Els
búlgars, naturalment, han rebut ab joia
la consagració de la seva independència.
Però, en general, no senten gran entusias-
me per la política imperialista y aventu-
rera que'l ministeri Malinof ha intentat
iniciar.

Hi ha a Bulgaria una poderosa organi-
sació — el Comitè «La Unitat» — resoltament
contraria a la guerra. El susdit Comitè
compta ab l'adhesió dels elements co-
merciaus del país, ab la població agrícola
y ab els intel·lectuals. Els socialistes, nom-
brosos y forsa ben organitzats a Bulgaria,
són també acríms enemics de la guerra
y de l'imperialisme ambiciós.

El Comitè «La Unitat» jugà ja un pa-
per important en els dies més perillosos
del conflicte. Fou quan una delegació de
«joves turcs» del Comitè «Unió y Progrés»,
que s'esforçava noblement en conjurar la
inminència de la guerra, se traslladà a
Sofia pera discutir la qüestió. El Co-
mitè «La Unitat» la rebé afectuosament,
arribantse aviat entre'ls dos comitès al se-
guent valent acord:

«Article 1. Els comitès «La Unitat» y
«Unió y Progrés» entenen que'l poble
búlgar y turc són totalment oposats a un
conflicte armat, el qual no té cap raó de
ésser, y esperen que cap dels dos governs
gossarà rompre la pau.

«Article 2. Els dos comitès inviten als
governos dels dos països a nomenar dele-
gats oficials encarregats d'arranjat les
qüestions pendents».

La Bulgaria s'adona de que una guerra,
ni guanyant, cap ventallia li reportaria.
Un publicista búlgar, Silvano Helenka,
acabà d'escriure lo següent: «La gent se
ha preguntat quines aventatges podria te-
nir una guerra, fins essent victoriosa; y
no n'ha trobat cap. Els búlgars, intel·ligents
y treballadors, no són amics de les aven-
tures folles, y judiquen ab sagacitat les
qüestions que'l afecten. El país està als
comensos del desenvolupament econòmic.
Y, fins en els moments dels més grans en-
tusiasmes (durant els primers dies que se-
guiren a la proclamació de l'independència),
els industrials y els comerciants no ama-
gaven pas que la perspectiva d'una
guerra no tenia pera ells res d'encisador.
Avui la causa belicosa no té més que un
petit nombre d'agitadors y de partidaris».

Mentres nosaltres llegíem aquestes bones
notícies, els telegrames de l'extranger
ens parlaven de la nova agravació del conflicte,
tan per part de Bulgaria y Turquia, com de
Turquia y Austria. Volem creure que aque-
lles noves són exagerades.

A. R. y V.

ELS PRESSUPOSTOS MUNICIPALS

Enquesta d'EL POBLE CATALA

La transcendental qüestió dels pressu-
posts municipals interessa y apassiona a
aquests dies a tots els ciutadans barcelo-
nins. Aquesta qüestió ha vingut a plantejar
el plet de l'orientació econòmica de Bar-
celona y el plet integral de l'avenir de
la metròpoli catalana.

Es, doncs, d'el·l'interès l'exposició y l'ex-
amen detallat y seri dels problemes plan-
tejats. EL POBLE CATALA vol contri-
buir a la feina d'enterrar als seus lec-
tors de la qüestió en sos diversos aspec-
tes, pera que's pugui judicar ab ple co-
nexement de causa. Si hi ha aquí qui
sols s'ha esforçat innoblement en enfor-
çar, en desviar y en tergiversar la qües-
tió, nosaltres volem, pel contrari, contri-
buir a aclarir-la, ab tota lleialtat, ab to-
ta imparcialitat y ab tota honradesa.

Així EL POBLE CATALA obre desde
demà en les seves planes, una amplia
enquesta, en la qual figuraran les opi-
nions de persones enteses y autoridades y
els informes d'aquells a qui més direc-
tament afecte la qüestió dels pressupostos
municipals, que enclou tots els pro-
blemes materials y espirituals, presents y
futurs, de la ciutat de Barcelona.

Revista mundial

LA CRISI RELIGIOSA A ALEMANYA

Ab motiu de les festes religioses de Na-
dal, els pastors de les diverses confessions
cristianes, y especialment els luterans y
els catòlics s'han queixat amargament de
que'l fidel deserten de les esglésies y
de les capelles. L'impietat, diuen, fa
progrés inquietant en tot l'imperi ger-
mànic.

Ademés, cada dia van en augment els
casos de sacerdots que pegen els hàbits.
Durant l'any que avui fina, més de 10.000
eclesiàstics alemanys han deixat l'ofici,
anant a engroixir els uns les files dels
modernistes y els altres les dels lliurepen-
sadors.

Un exemple pres de les estadístiques pu-
blicades bastarà als nostres lectors pera
fer càrrec de la crisi religiosa alemanya.
L'any passat, de cada sis casaments, cinc
se celebraren alhora a l'arcadial y a l'i-
glesia, y un tant sol era purament civil.
Enguany la proporció és tota diferent:
de cada sis casaments, dos no més s'han
celebrat alhora civilment y religiosament
y quatre civilment tan sols.

Entre'l prelat teuton aqueixes noves
han produït pèssim efecte.

LLEGINT LA PREMPSA

Sobre'l pressupost municipal

De La Veu de Catalunya (article den
Cambó):
«No vos sembla ben trist, ciutadans de
Barcelona, que en aquests moments en
que la ciutat està empenyada en l'obra
colossal de la Reforma Interior, el crè-
dit de la ciutat se vegi atacat per fills
y veïns de Barcelona y hagin d'esser les
autoritats y el Govern qui aturi el cop
que contra Barcelona van tirar els que
están més obligats a defensarla?»

«No hi heu pensat mai, propietaris
y comerciants de Barcelona que vos ale-
greu de la votació del dilluns, que, gra-
cies a l'Ajuntament, a grans obres y a
grans gastos de l'Ajuntament, s'ha salvat
Barcelona de l'enorme desolació que'n
anava a portar la fonda crisi industrial
de la que tot just estem en la convales-
cència? No hi heu pensat mai en que
sense aquests gastos que censureu, esta-
ria arruïnats vosaltres, ab vosres cases
buides y ab vosres botigues tancades?»

Y com no és l'indignació lo que'm po-
sa la ploma als dits, sinó l'amor a Bar-
celona y la tristesa que'm dona tot lo
que li fassi mal, no'm sento ab ganes
d'atacar d'una manera violenta, però'm
crec en el dever de dir, ab tota consi-
deració, ab tot afecte, però també ab to-
ta fermesa, lo que'n penso de la feta
dels Vocals Associats y dels seus indus-

tors y de la satisfacció dels que'l apla-
deixen: que crec, que si no's crea a Bar-
celona una conciencia ciutadana, si tots
els ciutadans barcelonins no'n arribem
a convèncer de que l'Ajuntament és la
ciutat y la ciutat són tots nosaltres, serà
inútil que recabem lleis y arrenquem au-
tonomies».

De La Publicidad

Un examen comparatiu de los pre-
supuestos de Marsella, Milán, Burdeos,
Lyon, etc., con los de Barcelona, relacio-
nando aquellos servicios con los de esta
ciudad, convencería a muchos, de los que
ahora claman contra la administración mu-
nicipal de Barcelona, que en esta ciudad
no se gasta en la proporción de sus ha-
bitantes y de sus necesidades.

Las comodidades y exigencias de la ci-
vilización resultan muy caras en todo el
mundo; y Barcelona que presume de nu-
dual y que se afana por atraer forasteros
y por hermosearse, para que la admiren
cuando la visiten, es necesario que se ma-
nifieste dispuesta a gastar mucho dinero,
que cuando la ciudad posea higiene irre-
prochable, y tenga escuelas excelentes,
agua abundante, limpieza en calles y pa-
seos, recursos para acabar con los pordio-
seros, baños públicos, museos, seguridad
personal y parques soleados y agradables,
verá aumentar su población en proporcio-
nes enormes, aumento de población que
multiplicará el consumo y las transaccio-
nes comerciales, único modo de redimir a
ese pequeño comercio que con tanta jus-
ticia clama al cielo, porque no puede vi-
vir con holgura ni con tranquilidad».

Sobre'l discurs den Moret a Bilbao

D'EL Dilluvió

«Cierra el año con un trieno gordo,
como un castillo de fuegos artificiales. Es
lo que procedía: fuegos de artificio son
toda nuestra política y el señor Moret
es el gran prototipo, nacido expresamen-
te para dar fuego a esta clase de
espectáculos que divierten los ojos y con
frecuencia dejan limpios los bolsillos».

En la reciente peroración de Bilbao pro-
clama nada menos que la separación de la
Iglesia y del Estado en lo político y doc-
trinalmente se declara católico liberal, pe-
ro no católico romano, sino anglicano, o
sea de aquella comunión sobre la cual
han caído todos los anatemas del catoli-
cismo.

De tales declaraciones se desprende que
Moret nunca ha sabido lo que trae entre
manos ni como político ni como pensa-
dor. En la memoria de todos está la
ciborra «carra» que contuvo los arreos
de López Domínguez en el camino de las
reivindicaciones del poder civil y que por
sí sola bastaría a inutilizar un hombre
público dentro del régimen constitucional
de una nación bien organizada. «No le
acusa igualmente el insensato propósito
de disolver las Cortes para zafarse del
compromiso ligeramente contraído de inau-
gurar una política liberal sin sentirlo».

Sobre l'esquerra catalana

De Motralla

«En aquests pensaments s'inspira el nostre
criteri de que la reorganització s'im-
posa».

Aquesta reorganització no ha d'ésser al-
tra que la fusió de tots els qui desinamats
en partits y partides, diem alimentar, sen-
tir ideals de superior llibertat y democra-
cia. Fassin quant antics l'A-s-m-b-l-a, Con-
grés o lo que sigui que deïri ben consti-
tuir una esquerra catalana, ab persel
nalitat ben radical, sense tranzigencies per-
nigú; sempre amantat a la defensa dels
interessos del poble, que si veu en ella una
garantia per sa defensa, a ella vindrà y
serà un fet l'imperi de la democràcia
catalana».

Notes y comentaris

LA SEGONA DERROTA

Aquesta sí que és una derrota, amics,
aquesta més que l'altra, perquè passada
la xerrameca electoral, la joia dels uns
y la tristesa dels altres, no'n queda res
de lo que ha estat anomenat el nostre
Waterloo. Un dia electoral, no és res més
que'l resultat d'una exaltació nerviosa pas-
sagera. Però tot un estatment que acu-
deix a la casa de la ciutat, al Saló de les
nostres deliberacions ciutadanes, pera posar
el seu veto a totes les iniciatives mu-
nicipals, pera l'ideal d'ascensió catalana,
pera aquest ensomni de Ciutat d'urbs irra-
diadora, entranya una significació més des-
consoladora, una derrota més terrible pera
l'esperit catalanesc, que no pas el parell
de mils vots que han donat als lerrouxis-
tes l'actualitat triomfadora.

A Catalunya hi han dos ideals naciona-
listes. El de la pròpia nacionalitat, l'exal-
tació imperativa del nostre esperit de ras-
sa, y el de la capitalitat de la nació. Sen-
tim l'amor a Barcelona, gaire bé tant com
l'amor a Catalunya. Tots els pobles foras
l'han tingut aquest amor, y fins els im-
peris han estat sempre la ciutat directiva.
Roma és l'imperi y Cartago la rassa fe-
nicia, y Atenes la Grecia y Córdoba, els
alarabs espanyols, y Londres l'actual Lon-
dres, tentacular y dictador, Britania reina
dels mars. L'Alomar de la nostra metrò-
poli n'ha fet el vèrtex de la piràmide catala-
na, y és sobre aquest vèrtex, sobre a-
questa gran cosa fulgurant que's diu Bar-
celona, que cauen les fulminacions enemi-
gues. Barcelona és la ciutat nefanda,
la ciutat niu de les superbieis d'una rassa
que's creia caiguda, y com els d'Isaies
contra Jerusalem, cauen els anatemes dels
cesaristes espanyols damunt d'ella.

Y bé, en aquesta ciutat se li regateja
la vida. No ja'l luxe, que devegades no
representa lo superflu, fins lo necessari
regateja y se nega. L'ensenyansa, la be-
neficiència, l'higiene, lo sumptuari, tot se
menyspreua. Unes ànimes avares, s'opo-
nen a la marxa de la vida-símbol de Ca-
tunya. Oh, y com les paraules den Bar-
celo, dites pera «epatar», adquireixen ar-
rellu de realitat! Com acudeixen ara a
la nostra ploma!

Hem fet de les avaricies de l'Estat es-
panyol pera'l combat contra la mort y la
ignorancia, un argument Aquiles, decla-

rantlo incapacitat pera viure vida d'alta
civilizació. En resposta an aquest atac, un
cervell a la castellana, aixut com un tros
de terra manxega, ens va respondre: «Es
que tal vegada poden parlar vosaltres de
aquestes europees coses, quan encara sou
analfabets?» Y nosaltres, plens d'orgull,
vàrem respondre: No és pas veritat això,
Mireu les nostres institucions culturals, les
quantitats pera subvencions pedagògiques
del nostre municipi. Som un petit Estat,
ab voluntat de creació. Els homes estran-
gers de forsa educadora y expansiva, ens
poden donar la mà.

Ara'l cervell plebeu pot ratificarse, ratifi-
cant pels vocals associats. La llegenda de
fenics se consumeix, d'avara pobertats
del catalan, de l'Alligier, s'encarna en a-
questes cavallers que pensen en una con-
tribució anyal de vint pessetes, ens apli-
quen un sistema municipal de tribu. Y
en això, en aquest estat d'esperit, després
de tanta y tanta predicació del necessari sa-
crifici pera que Barcelona esdevingué ciu-
tat-típu, poble de representació llatina, fins
dictadora del mediterrani, està la der-
rota. Ens criem tenir un poble y sem-
bla que'n trobem a la disposició d'uns
quants propietaris y taverners. Un llibre
de rebuts d'inquilinat val per totes les
videncies d'una intel·lectualitat. L'opinió de
uns pobres d'esperit contrarresta l'empen-
ta de tota una munició d'artistes, de polí-
tics, de catalanistes, els quals havien ere-
gut que's podia, ja que no arribar a im-
perialismes prematurs, en carse una vi-
da ciutadana, cada vegada més intensa.

Enfront nostres redressa la vella bo-
tiga sense llum y el tauler ab taula de
pi. El «Gran Tacaño» den Quevedo vol
governar, no ja sobre la nostra espiritua-
litat, perquè ells no són representatius de
cap esperit, sinó sobre lo que és materia
de la nostra materia, les comoditats ur-
banes, la vida de relació. Ens treuen lo
primariament necessari y fins les prime-
res lletres dels parvuls. L'editorial d'EL
POBLE d'ahir, resumeix en una frase
tota l'entranxa d'aquest fenomen de la vi-
da pública. Voldrien estalviar la lum
dels fanals públics, els dies de lluna plena.
Això: vida de logaret, ab un mestre, fati-
xades brutes, carrers polsosos y fanals que
no serveixen més que pera que'l borde-
gassos els apedreguin, ab admiració del
bon comerciant d'especies.

Acció econòmica

De tractat portuàrieu alemany

Abans d'anar a Madrid el nou embaja-
dor alemany, comte de Lattenbach, passà
per Lisboa ont se planejaren les bases
d'un tractat comercial entre Alemanya y
la veïna nació oceànica.

La similitud de les produccions espa-
nyoles y portugueses, donen an aquest
concert una importancia extraordinària.
Encara que oficialment no's coneixen les
bases convingudes, per lo que d'el s'as-
segura ha fet les següents declaracions
l'exministre d'Hisenda senyor Navarro Re-
verter, en un periódic madrileny:

«Assaguren y és veritat sinó que'l tractat
alemany lusita ofereix nostres vins ge-
nerosos en una situació d'inferioritat res-
pecte als portuguesos de Madera d'O-
porto y tipus similars. Aquests pagaran
20 marcs a la seva entrada a l'imperi
germànic, mentre que'l nostre, sem-
blants als portuguesos, en pagaran 30.
Aquests recarregos de 12'50 pessetes or, serà
prou pera expulsar els nostres caldos del
mercat alemany».

«La pèrdua pot evaluarse en uns tres
milions de pessetes; però lo que és més grave
és que's perd un mercat que ab grans tre-
balls ha conquistat el nostre país, comers
de vins, y que després costarà grans
treballs reconquerir ab tractats o sense».

«Les comarques que crec sofriran més
d'aquest conveni, són les encontrades
Tarragona, una mica Penadés, mitja p-
víncia de Castelló, tota la de Màlaga y
els vinyars de Jorès».

Fins aquí les declaracions del senyor
Navarro, que cal pendre com a vàlides
no més en el cas de que aquell tractat,
fins ara desconegut, sigui com se suposa.

Ingressos y pagaments

L'intervenció general de l'Estat ha pu-
blicat a la «Gaceta» els resums d'ingressos
y pagaments líquids en els onze primers
mesos de l'any actual. Heusaquí'l resultat
en milions de pessetes:

En 1904, ingressos 926'73; pagaments,
791'60
En 1905, ingressos, 923'35; pagaments,
754'70
En 1906, ingressos, 987'87; pagaments,
785'79
En 1907, ingressos, 957'35; pagaments,
782'11
En 1908, ingressos, 953'30; pagaments,
801'98
La xifra dels pagaments aquest any és
la més alta del quinquenni, encara que és
menor en els verificats pel Deute públic.
En quant als ingressos, hi ha augment
en utilitats, drets reials, duanes, sucre,
transports, timbre, enllumenat, tabacs, ce-
rilles (de 4'80 a 10'63 milions de pessetes),
rifes, explosius y recursos diversos.

Les baixes afecten a territorial, indus-
trial, mines, cèdules, pagaments de l'E-
stat, carruatges de luxe, alcohols, consums
y mines d'Almadén.
S'ha d'advertir que'l total d'ingressos
953'30, se refereix a un pressupost de
1.040'88 milions pressupostats, y el de gas-
tos executats, 801'98, a 1.023'17, per lo
qual se pot apreciar la considerable su-
ma de pagos que s'hauran hagut de for-
malisar en desembre, que serà no obstant,
compensada pels ingressos a efe tuar, en-
car que'l crèdit pendent de pagament
superaran als debits pendents de cobro.

Informes comercials
El Centre d'Informació comercial del Ministeri d'Estat publica la següent:

RUMANIA.—Cultiu de cereals en l'any 1908: El cens d'Espanya a Bucarest remet els següents dades publicats pel ministeri d'Agricultura.

Blat, 19.316.118 hectòlitres; blat de moro, (xifra aproximada), 34 milions; civada, 6.056.421; orda, 4.536.399; sègol, 930.421.

FRANSA.—Segons els dades sumaris per l'Administració de contribucions indirectes, la cultiva de vi en els Pirineus orientals ha aconseguit la xifra de hectòlitres 3.322.000, o sigui una màxima sobre la de 1907 de 1.193.287 hectòlitres. Aquesta màxima és deguda principalment a les pluges durades el mes d'agost, que foren de molta durada i facilitaren el desenvolupament de les malalties críptiques. Les trancies són molt escasses, cotant-se les perques que se fan de 0,90 francs a 1 franc per grau.

El stock comercial en casa de propietaris era al final de la campanya—30 de setembre darrer—de 313.000 hectòlitres.

VENEZUELA.—Per decret de 17 de novembre darrer, s'han introduït les següents modificacions arancelàries:

«Artículo 1.º Se afioran en la 6.ª clase arancelaria, con un recargo de 30 por 100, las zarzas, percalas, mousouk, rasete, popelinas de algodón, cretonas, calicós, carlancanas, brillantinas, malvines, juponésas, lustrillos, los Estados que tengan más de 13 lúmenes de urdimbre en un cuadrado de 5 milímetros, el merino de algodón y la franja de algodón de color, las mulinas, crespo, lino, rengue, barje, granadinas, organdía, cefiro, clau, dulce sueño, tarlatán, imitè holar-batista, batistilla de algodón blanca ó de color lila, labradas, caladas ó bordadas en piezas ó en cortas para vestidos, las etanas de algodón de color y cualesquiera otras telas semejantes a las anteriores que no estén comprendidas en otras clases y sirvan para traje de mujer».

Art. 2.º Se afioran en la 6.ª clase arancelaria los fósforos de todas clases, con excepción de los de estrellitas ó de bengala.

Art. 3.º Se derogan los números: 416, 492 y 503 de la ley de Arancel de derechos de importación. Se exceptúan en el número 416 los yesqueros ó yescas y las mallas para yesqueros, que corresponden a la 5.ª clase.

Art. 4.º Se conceden los plazos ultramarinos que establece el art. 225 de la Ley XVI del Código de Hacienda».

EGIPTE.—Los sabates de goma de color clar són molt usades pels arabs.

El preu del calsat a la fàbrica és el següent: sabates de vellut procedents de Suïssa, per home, de 80 a 108 francs; dotzena; les mateixes de França, de 120 a 150 francs. Les botes de senyora, de cuir, procedents de Viena, de 120 a 167 francs; dotzena, y el mateix preu les de manufactura francesa.

El calsat fet que venia a Port-Said és lleig y mal confeccionat. Calsat ordinari y barat apenes se troba al mercat, per lo qual podria ésser base de bons negocis l'exportació d'aquest article pels nostres fabricants.

ITALIA.—La producció de blat a Italia ha estat aquest darrer any de hectòlitres 53.133.700, acusant una baixa de 9.427.100 hectòlitres sobre la cultiva passada.

Sessió de l'Ajuntament

Prop de dos quarts de sis començà la sessió de segona convocatòria corresponent a la present setmana, última de l'any 1908. La presidència el senyor Bastardas y hi assisteixen molt pocs regidors y públic.

Se llegeix y s'aprova l'acta de la sessió anterior.

Despatx oficial

LA CATASTROFE DE MESSINA.—El senyor Bastardas, en poques paraules, recorda la grossa desgracia de Messina y Catania, països tan lligats ab l'història de nostra terra. Manifesta que desseguida de sabuda la trista nova, se persona en el consolat d'Italia per donar el pèsam en nom de l'Ajuntament. Creu que aquest deuria fer quelcom en auxili de les víctimes y proposa que consti en l'acta el sentiment de la corporació per la catastrofe i torreguda.

S'hi adhireixen els senyors Layret, Duran y Valentí, qui creu que s'haurien de promoure subscripcions públiques.

S'aorda de conformitat ab lo proposat per l'arcalde.

CONCURS DE CARTELLS.—Se llegeix una comunicació de l'arcalde, traslladant la del Jurat del concurs internacional de cartells «Barcelona: ciutat d'hivern», en la que comunica l'arcalde declarant desist el concurs.

El senyor Valentí lamenta de que'l Jurat sigui tan exigent al no premiar cap dels projectes presentats a concurs.

El senyor Duran li contesta que havent-hi al Jurat persones competents en matèries artístiques, els delegats regidors, desxaren pera elles l'iniciativa del fallo.

EL RESULTAT DE LA JUNTA DE VOCALS.—Se llegeix una comunicació del Delegat d'Hisenda, traslladant la resolució del Director general, autorisant a l'Ajuntament per cobrar durant l'any 1909, les mateixes tarifes de consums y arbitris adicionats que regiren durant l'any 1908.

Ab tal motiu s'alça'l senyor Layret, qui posa de manifest al Consistori la situació difícilíssima creada a la Comissió d'Hisenda y a l'Ajuntament, ab el resultat de la Junta Municipal de Vocals associats celebrada dilluns passat.

La Comissió en nom de la qual parla, se reuneix pera veure'l camí a seguir davant del conflicte. S'estudien tots els preceptes legals. Se vege que la Llei municipal no preveu el cas, succeït a Barcelona, o sigui que una Junta de vocals associats deixi sense pressupost a l'Ajuntament. Però si la Llei municipal no preveu aquest cas, en cambi la Llei general de comptabilitat de l'Estat, disposa que les Ajuntaments se subjeccin a les disposicions generals, per tot allò que no preveni la Llei municipal.

Al 22 de febrer de 1892 se publica una R. O., la que en son article segon disposa que quan al primer de janer no s'hagin presentat al governador civil, els nous pressupostos, s'entendrà que regeixen pera any nou els pressupostos vells y en son article quart disposa que no poden pàrseu noves tarifes d'arbitris an el ministeri corresponent.

La situació doncs, diu, és clara. El dia primer de janer no podem presentar nous

pressupostos, havent en consiquencia, de regir els vells.

Així doncs, la comissió d'Hisenda proposa que l'arcalde dirigexi al governador, notificant-li que per aquest any nou l'Ajuntament tindrà els mateixos pressupostos. Ara bé, la Comissió proposarà un plan de transferències pera evitar els perjudicis que pugui ocasionar aquest prorrogament.

La Comissió d'Hisenda no és pas la responsable de lo succeït. La vocació sigui ben clara y ab ella quedaran ben definides les responsabilitats que pugui haver-hi. Mes la Comissió vetllarà per la disminució dels mals efectes que pot proporcionar a l'Ajuntament el no tenir nous pressupostos. (Molt bé).

Parla després el senyor Duran, qui diu que's fa càrrec de la situació especial en que's troba la Comissió d'Hisenda, ja que aquesta difícilment podria presentar uns nous pressupostos, els quals no podien tenir una nova orientació per quan aquesta no sigui donada per aquells que feren fracassar el projecte de la Comissió.

Creu, no obstant, que la solució d'aquella és interina, mal definitiva, per quan, a son entendre la llei ordena als municipis per cada any uns pressupostos. El vot, il·legalment donat, per la Junta municipal, no inhibeix a l'Ajuntament de fer pressupostos.

Afirma que'l criteri de la Comissió de anar a la reducció del déficit, ve corroborat per l'opinió que desitja una forta reducció de gastos inútils.

Diu que ell no pot donar el seu vot a la continuació dels vells pressupostos, per quan contenen dos arbitris que considera impopulars, tals com el de sobre cortines d'algodó, y el de 1 per 100 sobre conservació de davalleres. Tenim devers els regidors, diu, de marcar una orientació econòmica futura per l'Ajuntament, y qui no ho fassi mancarà al seu dever que li imposa Barcelona.

Hem de fer una obra practica, positiva. Que's fassin els pressupostos en protecció al proletariat, en protecció als industrials, però que's fassin d'una manera o altra.

El cas d'ara a Barcelona potser és el primer que's dona a Espanya d'ensà que regeix l'actual llei municipal.

Demana a la Comissió un nou projecte de pressupostos nomenant si és precis una Comissió auxiliar que sigui la que portés la feina impropia de la formació del nou projecte. Aquesta comissió l'haurien de formar els senyors Valentí, Zurdo, Oliva, Palau y altres que votaren en contra de l'anterior projecte, per quan ells són els que tenen de tenir una nova orientació.

No dubto, diu, del patriotisme d'aquests senyors. Ells donaran el criteri negatiu, avui tenen de donar el positiu, fent els nous pressupostos. (Rumors).

Rectifica'l senyor Layret, dient que la Comissió no proposa que regeixin els mateixos pressupostos per quan això seria declarar que aquells són bons; lo que ha fet la Comissió és subjecció a les lleis que l'Ajuntament té'l dever de complir.

Seguidament repeteix ses anteriors manifestacions respecte a lo que la llei municipal y la R. O. de 22 de febrer de 1892 ordenen sobre aquesta matèria.

No creu que puguin formarse nous pressupostos per quan no podrien crearse arbitris extraordinaris ja que les disposicions legals ho prohibeixen. Y la llei no pot obligar a fer nous pressupostos, perquè si així fos, o l'Ajuntament o la Junta municipal s'haurien de rectificar de criteri econòmic, lo qual seria un absurde. L'Ajuntament, doncs, legalment, no pot fer nous pressupostos.

El senyor Valentí, que parla després, diu que en els vots y actes dels seus companys no hi ha hagut insult pera'ls individus de la Comissió d'Hisenda. Creu que la responsabilitat de lo succeït atany a tots, a uns per mitjà y a altres per omissió. El senyor Pla, diu, també va fer la disseció del pressupost y en cambi ell no se li diu res. Varem votar en contra en la Junta municipal, perquè ja ho havíem fet abans. Nosaltres, afirma, no tenim la culpa de que'ls vocals estessin escamats de lo succeït ab el pressupost de Cultura.

El senyor Zurdo diu que en la comissió demandada pel senyor Duran, també hi hauria d'entrar el senyor Pla.

Torna a parlar el senyor Duran, qui diu que tan ell com el senyor Pla, estaven conformes en considerar dolents alguns punts dels pressupostos, però que posseïts d'un sentit governamental, no votaren contra la totalitat, perquè coneixen la gravetat que això pot dur, com ha dut, ab la decisió de la Junta de vocals associats.

Aquests no és estrany que fessin lo que feren al veure regidors que'ls passaven davant.

Jo no he demanat responsabilitats, diu, lo que si demano és que'ls que combatoren els pressupostos, presentin un nou plan. Jo estic convençut que S. S. no'n tenen cap de plan, ni revolucionari ni evolutiu. S. S. són solament negatius. Si tenen el medi de resoldre'l problema de gastar molt y recaudar poc, expòsintlo y Barcelona's ho agrairà.

El discurs del senyor Duran és interromput sovint pels lerrouxistes, especialment pel senyor Giménez.

Continua'l senyor Duran dient que en els moments actuals tenen de regir els mateixos pressupostos, però que creu que l'Ajuntament té'l dret, més, el dever, de confeccionar uns nous pressupostos. Ara, si'ls ultra-radicals creuen que's pot seguir com abans, allá ells, ab la seva conciencia.

Nosaltres, acaba, estem disposats a donar tota mena de facilitats a la reforma de qualsevulga projecte de pressupostos que's presenti.

El senyor Layret creu que no hi haurà plan econòmic davant del de la Comissió, desde'l moment que no'l va presentar aquella coalició momentània de vocals associats y regidors que poques sessions abans cal·licaven an aquells de rumians. (Rumors).

Jo vaig alegrarme de veure aquella aliança d'industrials burgesos y elements ultra-revolucionaris, sense cap criteri econòmic y sense cap ideal per criteri.

Prescindint de la part legal hi ha la part moral, per l'impossibilitat en que's troba l'Ajuntament de rectificar de criteri. Ja que'ls vocals, segons digueren, ja sabien lo que votaven havien de saber també que votant contra la totalitat havien de regir els vells pressupostos.

No's tracia de pendre cap acord al manifestar al governador que regiran els vells pressupostos; se tracia solament de complir

un precepte legal. La responsabilitat de lo que passi, no la té l'Ajuntament.

El senyor Valentí's mostra tranquil, respecte la responsabilitat moral que li pugui tocar. Darrera d'un vot, hi ha un cavaller aliò convingut. (Ralles). Seguidament afegeix que no's farien de la setietat dels que presentaven els pressupostos, després de lo passat ab el de Cultura. (Rumors).

Afirma que'ls vells posaren darrera els vocals, sino aquells al costat d'ells. Se queixa amargament de que no s'obrida a la colaboració dels pressupostos. Respecte lo que a dit el senyor Duran sobre'l nostre radicalisme, y aixís ab un to...

El senyor Duran.—Es que no hi crec! (Grans rialles. Els lerrouxistes es protesten). Acaba'l senyor Valentí dient que'l senyor Duran sempre s'equivoca, devant lo que'l puden equivocar-se radicals.

El senyor Zurdo crida y movent els braços, cal·fica de comodons als vocals associats y afirma que ell no és eservo del vaticano. (Grans rialles).

Torna a parlar el senyor Duran, qui planteja la qüestió en els següents termes: pot o no pot l'Ajuntament fer uns nous pressupostos? Deu o no deu l'Ajuntament fer uns nous pressupostos? Proposa que se someti a l'Assessoria Municipal.

En cas que tinguen l'obligació de fer-ho, qui deuria presentar-los la comissió d'Hisenda, però tots tenim el dever moral d'ajudar-la. Fins crec que s'haurien de consultar totes les setietats de Barcelona que poguessin donar llum en l'assumpte. Novament és interromput l'orador, pels lerrouxistes.

Seguidament, y al cap d'una estona de estar sospesa la sessió, se llegeix una proposició del senyor Duran, demanant un informe a l'Assessoria Municipal, sobre si l'Ajuntament té'l dever de fer uns nous pressupostos y en el cas de que no'l tingui si té'l dret de fer-ho.

El senyor Layret, tot y creient inútil la proposició, per quan és una qüestió que deu resoldre l'Ajuntament, diu que la votará perquè ningú pugui creure que tem l'informe de l'Assessoria.

El senyor Gali s'hi adhireix y demana que també s'informi si és la comissió d'Hisenda, o una altra, la que tingui de fer els nous pressupostos.

El senyor Duran diu que en la proposició no hi ha ofensa per la comissió y respecte a lo del senyor Gali, creu inoportuna l'esmena.

El senyor Pinilla també ho creu, perquè lo demana'l senyor Gali ho té de decidir el consistori quan vingui l'informe de l'Assessoria.

El senyor Gali retira l'esmena.

La proposició del senyor Duran queda aprovada.

Damunt de la taula

ESCOLES D'ARTS Y OFICIS.—Se llegeix una proposició sobre la taula de caracter preferent, original dels senyors Mundi, Pinilla y López, demanant que s'organissin escoles d'Arts y Oficis, els els districtes quint y seté.

A ella hi presenten una esmena'ls senyors Duran, Puig y Fuster, demanant que l'Escola que vol crearse en el districte seté, se posi baix els auspicis del Patronat de l'Universitat Industrial.

Defensa l'esmena'l senyor Duran, qui combat l'organització de les actuals escoles municipals d'Arts y Oficis, les quals cal·lica de deficientíssimes. Creu que dona l'organització del Patronat de l'Universitat Industrial aquest pot ésser millor que no pas l'Ajuntament, de les escoles que volen crearse.

Li contesta'l senyor Pinilla dient que aquesta és qüestió de l'Ajuntament, que aquest no deu abandonar de cap de les maneres.

El senyor Puig, creu que podria ferse per assaig.

El senyor Mundi creu que les actuals escoles municipals van molt bé, y encara'te ab el senyor Duran li diu que'l Patronat de l'Universitat Industrial és un medi para col·locar als seus alumnes.

El senyor Duran.—Diguho S. S. al revés y ho endevinaré.

El senyor Pinilla.—Jo no puc deixar passar aquestes paraules!

El senyor Duran.—Les sostinc!

Se promou un petit brigut que talla la presidència.

El senyor Rubió, manifesta que desde fa tres dies hi ha la casa per a l'Laboratori d'Industria creat junt ab la Diputació per l'Ajuntament, qual local és en el mateix bloc ont està instal·lada l'Universitat Industrial. Diu això para provar la conveniència de que s'entregui al Patronat de l'Universitat Industrial una de les escoles, perquè aixís, prop del Laboratori, serà de resultats més practics.

El senyor Layret, sera paridari de l'esmena, sempre que'l Patronat, sigui un organisme mateix, compost de regidors y de vocals que no'n fossin però ara resulta que en el Patronat de l'Universitat Industrial, si bé hi ha regidors, aquests no hi són com a tals sino pels seus mèrits personals y pels de la carrera o art a que's dediquen. Ademés aquest Patronat encara no ha organitzat les ensenyances tècniques, lo qual podria fer l'efecte a l'opinió de que l'Ajuntament entregava a un desconegut les seves escoles. Lo proposat en l'esmena se hauria de fer ab totes les escoles, no ab una sola.

El plan.—diu—que prop·sa'l Patronat per l'organització d'aquests escoles és el mateix, en molts punts copiat, que regeix a Ginebra, y, al ferho, no s'ha tingut en compte'l plan general d'ensenyansa que regeix en aquella capital.

Votará'l dictamen sense estar conformes ni ab ell ni ab l'esmena. Ho farà així per ésser aquesta la última sessió de l'any.

El senyor Cardellach, explica alguna cosa sobre les ensenyances que's donen en l'Universitat Industrial, principalment en l'assignatura de filatura.

Rectifica'l senyor Duran qui diu als que el combaten que no'ls creu tan tontos, que si's tractés de col·locar a amics seus, ells no se li posseïssin davant. (Grans rialles).

Rectifiquen els senyors Pinilla y Layret y després parla'l senyor Rubió. Diu que la qüestió no és altra que de quants, y tot lo que no siguin diners, és xerameca (gran soroll). Lo que fem aquí és tocar el violon (més escandol). Ni jo, ni aquest company del meu costat (el senyor Cardellach) demanem mai la paraula, quan se tracten qüestions d'advocats y de continuat fins que s'acabi, puig té d'acabar-se a la forsa a les dotze.

Com que'l despatx ordinari s'havia acabat molt abans de que la comissió de Governació acabés les seves deliberacions, la sessió queda sospesa una llarga estona.

A un quart de dotze se reprèn la sessió.

El senyor Puig y Alfonso dona compte de lo deliberat respecte'l dictamen de sub-

no guanya cap professor d'aquesta índole a Catalunya.

El senyor Palau, calla.

El senyor Duran presenta una esmena en el sentit de que l'Ajuntament tingui intervenció en la direcció de l'Escola.

D'aquesta manera'l senyor Layret s'hi mostra conforme y diu que votará l'esmena.

El senyor Pinilla, creu que les escoles deu fer-les l'Ajuntament preguntant a la Universitat Industrial quin és la millor organització que pot donar-se'ls y, a aquesta posada d'assaig en una escola, podria ésser ampliada a les demés, en cas que dongués resultats.

El senyor Duran demana que s'aplassi la discussió a lo qual s'oposala senyor Pinilla. Per fi s'aplassa per cinc minuts la discussió, continuant la d'altres dictamens.

MONUMENT AN EN PI Y MARGALL.—Se llegeix el dictamen de Governació proposant que s'entregui la quantitat de 25.000 pessetes que figura en pressupostos a la comissió organitzadora del monument a Pi y Margall.

El senyor Pla y Daniel troba extrany que vulguen entregarse aquesta quantitat, quan l'any passat va entregarse una altra de igual, y encara no se sab res del monument.

El senyor Valentí a son torn s'extranya de lo dit pel senyor Pla y afirma que la comissió gestora del monument aviat publicarà les bases del concurs internacional.

El senyor Layret, fa historia de lo ocorregut en aquest assumpte, dient que l'Ajuntament acordà entregar pera la subscripció 100.000 pessetes, dividides en quatre entregues de 25.000 pessetes. La primera partida ja está entregada, però que pot ferse ab 25.000 pessetes? Res. Y si no s'ha fet res d'ont vol que vinguin el senyor Pla, els comprovants de l'inventari?

Com que la quantitat figura en el pressupost, és natural que vingui dictamen. Rectifica'l senyor Pla dient que d'aquí quatre anys, podem trobarnos igual que avui y el monument no ferse. S'han presentat—pregunta—els justificants de la inversió de les 25.000 pessetes entregades, com mana la llei?

Creu, tot y no volguent regatejar mèrits a Pi y Margall que aquest, no havia fet res per Barcelona.

El senyor Bastardas (ocupa la presidència) senyor Puig, com a president de la comissió gestora del monument a Pi, dona algunes explicacions. Varem creure—diu—que essent el den Pi y Margall, un esperit tant universal, havien de venir pera son monument, diners de tot el món. Hauria estat injust que l'eregis sols Barcelona. Aquesta deu contribuirhi, a més que pel significat del monument, però que aquest, contribuïx a embellir la ciutat.

L'Ajuntament acordà 100.000 pessetes, però, ab 50.000 s'accontenta y la prova n'és que en els pressupostos, que matenen els vocals associats ja no hi figurava la partida de 25.000 pessetes que figurava an els anteriors. Té de cridar-se a la suspensió als principals Ajuntaments, y a les ciutats, creu encara no s'ha fet perquè la comissió espera a veure, quan pugui presentar les bases del concurs internacional.

En quan a la manera com s'han invertit les 25.000 pessetes entregades, dir que'l caixa de la comissió don Sebastià Torres, comprí ab elles bones de la República, al final de 97'25, el qual está dipositat al Banc de Barcelona. Tots els diners recollits, mentre no puguin invertir-se en obres, seran empleats igualment.

Rectifica'l senyor Pla, insistint en ses preguntes.

El senyor Duran, creu que moltes de les coses que han dit devien dir-se el dia que l'Ajuntament acordà contribuir a la subscripció de Pi y Margall, y després, el dia de la Junta de vocals, en que's ratificà l'acord. Creu que hi ha l'obligació moral d'entregar les 25.000 pessetes.

Demana que's declari que en els pressupostos pera l'any vinent que són els mateixos de l'any passat se donarà una altra inversió a la quantitat de 25.000 pessetes que aquest figuren pel monument an en Pi y Margall.

El senyor Nello, així ho declara.

En votació nominal és aprovat el dictamen per 26 vots contra 3 dels senyors Roca, Pla y Nubiola.

ALTRE COP LES ESCOLES.—Se llegeix l'esmena del senyor Duran que proposa que l'Escola d'arts y oficis del districte seté, estigui baix la direcció d'una junta composta de quatre regidors y dels delegats del Patronat de l'Universitat Industrial. En votació nominal és refusada per 17 vots contra 14.

Seguidament se posa a discussió la proposició dels senyors Pinilla, Mundi y López.

El senyor Rubió.—Com que la proposició va a continuar l'estatu quo de les escoles municipals de Barcelona, y jo celebrou an ell hi contribuïxin els senyors d'aquí endavant y principalment un senyor catedràtic d'Universitat...

El senyor Mundi.—Servidor de vosté.

El senyor Rubió.—Gracies, Un caedràtic.

El senyor Mundi.—Que treu molt mals deixebles. (Rialles).

El senyor Rubió.—Sí, senyors. El senyor Mundi'm donà carabassa de la seva assignatura de lo qual me'n alegro molt, però molt... (Mes rialles, cops de campaneta).

Aquests senyors que sembla que per l'estat... (gran avalot. La presidència imposa orde). Bé, acabem aviat: demano que ja que la proposició continua l'estatu quo, se voti per aclamació.

El senyor Duran.—Ab el meu vot en contra. (Rialles).

El senyor Layret.—Votaré'l dictamen, perquè sense ell ens quedariem sense escoles.

El senyor Duran.—Jo votare contra, perquè prefereixo que no hi hagi escoles a que aquestes siguin dolentes.

El senyor Giménez.—Ara veig que S. S. és radical.

El senyor Duran.—Molt més que S. S. El senyor Puig presenta una esmena al dictamen en el sentit de que les places de les escoles siguin proveïdes per rigorosa oposició. L'esmena s'accepta y el dictamen s'aprova.

Orde del dia

S'aproven una pila de dictamens que figuren a l'orde del dia, mentre la comissió de Governació está reunida, estudiant les esmenes presentades al dictamen de subvencions a establiments d'ensenyansa.

Abans d'entrar a l'orde del dia, les 9'50, s'acorda prorrogar la sessió fins a les onze, però, sent al dia darrer de l'any, se continuat fins que s'acabi, puig té d'acabar-se a la forsa a les dotze.

Com que'l despatx ordinari s'havia acabat molt abans de que la comissió de Governació acabés les seves deliberacions, la sessió queda sospesa una llarga estona.

A un quart de dotze se reprèn la sessió.

El senyor Puig y Alfonso dona compte de lo deliberat respecte'l dictamen de sub-

vencions d'ensenyansa. Ab les esmenes acceptades, se varia la quantitat de subvenció, augmentant-se.

Seguidament s'aprova'l dictamen ab el vot en contra dels senyors Layret, Borrell y López.

La sessió s'acaba a dos quarts de dotze de la nit.

Festes y sports

Foot-ball

Avui arribaran a Barcelona els socis del «Stade Helvétique», de Marsella, que demà passat han de jugar una partida de foot ball ab el Club Barcelona en el camp del carrer de Muntaner.

Almeria, don Joanm Felip Nery Delgado, don Joanm de Borja, B. Longinos Navas y Anibal Ricó. Admetem se mencionen diverses publicacions que, en concepte de cambi, havien remissat al Museu Nacional de Buenos Aires, l'Observatori de Mendon, el de Belçica, les Acadèmies dels Línacs de Roma, l'Universitat de Tokio, etc.

L'acadèmic don Guillem J. de Guillén García, llegí son treball de torn sobre el 'Estat actual de la telegrafia sense fils. Judici crític. Son pervindre, comensant per demostrar ab gran nombre de fets, com la telegrafia sense fils ja ha entrat en el terreny pràctic. S'ocupa de la missió que té i en ses aplicacions a les comunicacions a gran distància, a la seguretat dels vaixells, a la guerra, a l'audu de naufrags, als carrils en marxa, a la formació del mapa del temps de l'Atlàntic, per avisar als vaixells l'arribada de tempestes i per donar l'hora fixa als vaixells.

Se detingué senyor Guillén García en fer un judici crític de les teories que se han donat per explicar la transmissió telegràfica sense fils, i després d'ocupar-se de l'interessant qüestió, de la resonancia o acord de les antenes, i després dels nous treballs sobre la direcció i orientació de les ones, entrà a descriure els nous aparells sobre generació d'ones, fins a detallar especialment en els treballs de Pulsen y del Vemberg. Acabà exposant les noves formes d'antenes, i feu un judici crític dels detectors d'ones fixats en l'eterodí, ne.

L'acadèmic Dr. don Ignasi Valenti y Vivó llegí un treball sobre les 'Frencomies Nacionals, posant de manifest les raons que aboguen en pro de la creació de tals establiments, que venen a ésser la segona etapa de l'Hygiologia y Terapeutica Social, com fou la primera manicomi.

Essent verginosa la convivència, ab excels manifest d'estímuls acumulats contra la societat mental, fonsa ésser col·laborar per a conservar-la unificat la filantropia, guida per la Medicina mental, que en dia no llunyà engendrà frencomies nacionals de defensa y auxili, confesantes europees y americans per garantir la seguretat pública.

El senyor secretari de la Corporació d'alta lectrura d'una Memoria de l'acadèmic corresponent en Saragossa, R. P. Longinos Navas, S. S., sobre Neuropters Planipennes, redactada en vista de la revisió que feu dels Manuscrits del Museu de París, feliçats per a consulta per M. R. du Buysson, en la qual donà a conèixer algunes formes noves reconegudes entre les de la col·lecció de dit acadèmic i les del sudit Museu y una llista de les d'aquest últim ab expressió de les localitats respectives.

Fou llegit ademés per l'acadèmic don Josep Comas Solà, una nota presentada pel doctor don Albert Nodou, de Burdeos, sobre la constitució de l'èlix per propulsor de Mr. Le Compagnon, en els actuals aparells de locomoció aèria, emplant motors lleugers d'essència.

La Direcció y Redacció de l'Amuallista convoca a tots els socs de l'Amic del Poble Català que desitgin el repen de sos estalvis i consegüent liquidació de aquella, a la reunió que tindrà lloc el proper diumenge dia 3 de janer, y a dos quarts d'onze del matí, a la Societat Claris, Sant Pau, 83, primer.

—BRICHS, sombrero, ARCHS, 3.

D'Instrucció

El Consell Directiu de la 'Escola Orfècnica ha nomenat professor de la 'Escola el mestre en Manuel Barquiol, tenint en compte el nombrós ingrés d'aspirants a orfeonistes y l'excessiu treball del professorat.

—La Rondalla del dijous.

De la Diputació

Fins a les vuit del vespre va estar abans d'ahir reunida la Comissió de qüestions d'obres, acabant d'el·lèstir l'estudi dels treballs presentats pels aspirants a la càtedra d'Economia Social recentment creada. Després d'una llarga deliberació, la Comissió va acordar per unanimitat proposar a la Diputació el nomenament de don Josep Maria Tullada y Pauli per al desenneny de la càtedra esmentada.

—Quan l'anèmia y clorosi van acompanyades de dispèpsia, se curen ab l'Elixir Estomacal de 'Saiz de Carlosa perquè augmenta l'apetit, auxilia l'acció digestiva, malaltia menys, digereix millor y hi ha major assimilació y nutritió completa essent ademés reconstituent y tónico.

Del Govern civil

Ahí se'n entregà en el Gover civil la següent nota:

El plaça para la admisión al concurso de Médicos y Secretarios Interinos de Estaciones Sanitarias que convoca la R. O. de 26 de diciembre actual, termina el 15 de enero próximo y dentro de él han de presentar las solicitudes los aspirantes en la Inspección general de Sanidad Exterior.

El que convoca otra R. O. de igual fecha para la provisión de plazas de Maquinistas, Fogoneros, Celadores marinos, Patrones de falúas y Celadores de sanifectores, termina el cinco de enero próximo, debiendo ser presentadas las solicitudes en el Gobierno civil.

REIS. Cortapiques, estores, neceses y joguines. Dagueria Grau, Jaume I, 17.

Una nota diària per a les llugadores

LA MODA DELS ALICANTINOS.—Les modes actuals són decididament més austeres. Penseu que ara és propi de les modes de tota les èpoques. Sens dubte, més val dir que les modes d'ara són més descomentades encara que les d'altres temps. Però l'essència de la moda actual és una barreja de modes passades, presents y futures y de tota els països del món. Tenim, a més, l'imaginació—la corra, però, el penitènt greu, els vestits Directors y Imperi. Y heu aquí que una novel·la, miquel acaba d'apareixer. L'almirall, l'almirall de l'illa, volent o altre, recobert de brodat, d'or, d'argentera y tota mena d'aplicacions de vidre o metall, l'almirall que porta penjat de la cintura y que girona y s'encavalca al fer anar les canes. Tots aquells que la moda la fantasia dels fabricants francesos i ha venut en aquesta onomatòia y a París se veuen ja almenys intersecció que semblen trets del guarda robes d'una princesa india. Sense exagerar en aquestes exageracions pot ésser l'almirall un bell complement dels vestits que cal que primer ara.—E.

Botlletí comercial

Moviment de Borsa

31 de desembre 1908

Tranzaccions

Ab escaís negociat ha transcorregut la contractació d'aquest matí al Casino Mercantil.

El tancament a 84'85; els Nords, a 79'95; els Alcantas, a 89'10 y les Orenses, a 87'60.

Tampoc ha resultat gaire profitosa per als especuladors la contractació d'aquesta tarda en nostre mercat de valors, puig ha estat molt limitada la variació conseguida tant per la Rendiment com per les accions carrielles.

Finalment avui el mes y abell l'any 1908. És de esperar que al nou any, acabades ja les festes y també les operacions de la doble, l'animació reanxi en aquesta Borsa y tornin aquells jorns de fells recordansa, allunyats ja una llarga temporada de nostre mercat y per tots ben anyorats.

Se'n va al parau l'any 1909.

El curs seguit fins a les quatre de la tarda, és: L'Interior comença a 84'33 y tanca a 84'87; Els Nords de 78'95 reculen a 78'85 y puguen a la tanca a 79'15.

Les Orenses de 87'60 passen a 87'75 y tanquen a 87'60.

El Colònia s'ha cotitzat a 78'25.

Les Catalanes s'han cotitzat a 15'00.

El Mercantil a 60'00.

Els Descomptes a 60'00.

Els Ebrés a 85'50.

En obligacions al comptat, s'ha operat: Almans del 3 per cent, a 30'15; del 5, a 107'50; Segovies, a 107'75; Sant Joan de les Abadeses, a 80'50; Alcantas del 4, a 99'25; del 2 i 1/4 a 59'65; de la Serio B, a 103'35; Roda a Reus, a 57'25; Orenses, a 44'35 y Canal d'Urgell, a 70'00.

Ab escaís negociat ha transcorregut la contractació del dia.

La tanca comparada ab la del dia anterior, ha donat la diferència que segueix:

	Anterior	Actual	Diferència
Interior	84'05 (1)	84'85	0'80
Nords	79'30	79'00	-0'30
Alcantas	88'25	89'05	+0'80
Orenses	87'00	87'60	+0'60
Colònia	78'00	78'25	+0'25

El franc s'ha cotitzat a 11'40 y les lliures esterlines a 27'95.

BORSA DE BARCELONA

COTITACIÓ OFICIAL.

	Anterior	Actual	Diferència
Londres 90 dies	00'90	27'00	00'00
Londres 90 dies	27'98	28'00	27'98
París 90 dies	11'43	00'00	11'40
Madrid 90 dies	00'00	00'00	00'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del Centre Algodoner de Barcelona.

Anterior 31 desembre

Actual 31 desembre

Disponible: 490 000 490 000

Janer-Febrer: 480 478 000 000

Març-Abril: 477 476 476 000

Maig-Juny: 474 473 473 000

Juliol-Agost: 477 476 476 000

Octubre-Novembre: 461 460 460 000

	Anterior	Actual	Diferència
Interior	84'05 (1)	84'85	0'80
Nords	79'30	79'00	-0'30
Alcantas	88'25	89'05	+0'80
Orenses	87'00	87'60	+0'60
Colònia	78'00	78'25	+0'25

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

	Anterior	Actual	Diferència
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00
Descomptes	60'00	60'00	60'00

Alabà el discurs quan el senyor Moret parlà dels ministres servils que promougueren uns la destronació d'Isabel II i altres portaren la Restauració. Aplaudiva la defensa que feu de la teoria de la separació de l'Església i l'Estat, però li censurava les protestes de caràcter catòlic, vaig mirar

Seguim l'interès, se repeteix de vostres i servidor afectuós.

Lluís Via.

Sr. en R. Pla y Armengol.

Envolupar amic: Serveixis donarme de vos en la llista de socis de l'Associació Nacionalista Catalana que vostè presideix, per no entrar de cap manera en els meus principis liberals, en els principis de l'Unió Catalana, els actes que ve fent una entitat de sa presidència, ni les excusacions publicades per la mateixa en la revista «Catalunya», ab motiu de les pròximes eleccions.

Enc de vostè, particularment, com sempre bon amic y agraït servidor,

Lluís Via.

Sr. en R. Pla y Armengol.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Geroni Estrany L.

Honorable senyor president de la Junta Permanent de l'Unió Catalana,

Ha fa molts anys vaig adquirir el trist convenciment de que'l ver esperit democràtic del dogma catalanista s'havia allunyat de l'Unió Catalana. En els moments trascendents de la vida pública, en els quals podia i devia intervenir l'Unió Catalana, inspirant-se en el pensament i en els sentiments de ses entitats adherides, he vist sempre acaparada la voluntat col·lectiva per un sanedri que ha actuat pel seu compte i ha portat la torbació en la consciència dels bons catalans, negant els fins i l'horitzó de la seva associació que devia ser l'honor i el benestar de tots nosaltres.

D'aquest mal vell l'Unió no se'n es curada.

El número 11 del periòdic «Catalunya» no dona ara una nova prova. En lloc de combatre dignament la conducta política que enfront del poder constituït exerceixen correctament entitats autònomes i independents a portar una acció que veu més ferma en la direcció que la marca l'Unió de la nostra terra, se fa l'obra funtíssima de negar honorabilitat i amor patri als que avui s'ofereixen a desempenyar un càrrec de confiança en el Consell i als quals considerem dignes i mereixedors dels nostres sufragis.

Per aquest camí, marcat pel semanari poraveu de l'Unió Catalana i reforçat per la vostra autoritat de president de la Junta Permanent, jo no puc seguir-hi, sense violentar els meus sentiments, essent com sempre ben disposat per la lluita de l'idees, però respectuós envers els homes, basant seranament fins damunt dels seus defectes, perquè sé que sense l'efort dels homes mai veurem aixecarse triomfants les idees per sobiranes que siguin.

Per aquests motius, vinc a presentar-vos la renúncia del meu càrrec de vocal de la Junta Permanent de l'Unió Catalana, que ab tan poca fe vendia desempenyant fins avui.

Deu vos guardi molts anys.

Geroni Estrany Lacerna.

Segons se'ns comunica, s'ha donat igualment de baixa i notable crític don Emili Tintorer.

També s'ha fet esborrar de la llista de socis de l'Associació Nacionalista Catalana, don Enric Vila.

DEL TERRORISME

Dimecres vinent tindrà lloc a la presó Model, la darrera diligència del sumari que ha instruit ab motiu de l'explosió de la golondrina, el diligent jutge de Marín, don Eugeni Pasquín.

Aquesta consistirà en el reconeixement en roda de presos, dels processos ab motiu d'aquesta explosió, per un dels passadgers del vaporet.

Enllestida aquesta diligència, la causa serà enviada a Cartagena pera que la revisi el comandant general del departament celebrant, tot seguit d'estar revisada, el Consell de Guerra que ha de veure i fallar la causa.

El «Boletín Oficial» d'ahir publicava en la secció de G. C. el següent edicte que té veritable omnia:

Don Ernesto Escat y Martínez, abogado i oficial de primera classe de Administración civil de este Gobierno de provincia: Magó saber: Que en orden de 24 del corriente, el Excmo. Sr. Gobernador civil, ha dispuesto lo siguiente: «Habiendo llevado a mi conocimiento que don Nicolás Moreno y García Navarro, hallándose en funciones de Juez de instrucción, condujo personalmente un aparato explosivo hacia en el cuartel de Atarazanas para su entrega al Parque de Artillería y cuyo aparato estaba después en el Campo de Experiencia del «Fondo Parque». Acuerdo la formación del expediente que determina el Reglamento de la Orden Civil de Beneficencia para depurar los méritos contrarios por don Nicolás Moreno García Navarro y personal que le auxiliare en la empresa de operaciones, nombrando fiscal instructor del mismo a don Ernesto Escat Martínez».

Lo que se ha publicado por medio de este periódico oficial, en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 5.º del Reglamento para la Orden Civil de Beneficencia de 30 de diciembre de 1837, y a fin de que las personas que lo deseen puedan presentarse en esta fiscalía, negociando segundo de este Gobierno civil, a exponer en pro

6 en contra de la exactitud de los hechos que se trata de esclarecer, durante el plazo de 30 días, a contar de esta fecha. Barcelona 26 de abril de 1909.—Ernesto Escat.

El «Noticiero» d'ahir deia lo següent: «Se sigue concediendo importancia a la detención del anarquista francés que dice llamarse Francisco Castañera, habiéndose comprobado que este nombre y este apellido son los de una persona del distrito de Figueras, que vive actualmente.

El detenido es persona culta, de finos modales y ha viajado mucho. Pera complimentar els exhortos que's rebén del jutjat de Figueras, relacionats al procés que s'instrueix contra'l suposat Castañera, ha estat designat el jutge de les Dressanes don Valentí Díez de la Lastra.

El jutge degà dels de Madrid ha tornat sense diligenciar l'exhorto que'l de les Dressanes d'ahir li va dirigir pera que rebés declaracions al diputat valencià (o més ben dit, per València) senyor Azzati. Se diu que'l no haverse diligenciat l'exhorto fou degut a que'l senyor Azzati no fou trobat.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

6 en contra de la exactitud de los hechos que se trata de esclarecer, durante el plazo de 30 días, a contar de esta fecha. Barcelona 26 de abril de 1909.—Ernesto Escat.

El «Noticiero» d'ahir deia lo següent: «Se sigue concediendo importancia a la detención del anarquista francés que dice llamarse Francisco Castañera, habiéndose comprobado que este nombre y este apellido son los de una persona del distrito de Figueras, que vive actualmente.

El detenido es persona culta, de finos modales y ha viajado mucho. Pera complimentar els exhortos que's rebén del jutjat de Figueras, relacionats al procés que s'instrueix contra'l suposat Castañera, ha estat designat el jutge de les Dressanes don Valentí Díez de la Lastra.

El jutge degà dels de Madrid ha tornat sense diligenciar l'exhorto que'l de les Dressanes d'ahir li va dirigir pera que rebés declaracions al diputat valencià (o més ben dit, per València) senyor Azzati. Se diu que'l no haverse diligenciat l'exhorto fou degut a que'l senyor Azzati no fou trobat.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

6 en contra de la exactitud de los hechos que se trata de esclarecer, durante el plazo de 30 días, a contar de esta fecha. Barcelona 26 de abril de 1909.—Ernesto Escat.

El «Noticiero» d'ahir deia lo següent: «Se sigue concediendo importancia a la detención del anarquista francés que dice llamarse Francisco Castañera, habiéndose comprobado que este nombre y este apellido son los de una persona del distrito de Figueras, que vive actualmente.

El detenido es persona culta, de finos modales y ha viajado mucho. Pera complimentar els exhortos que's rebén del jutjat de Figueras, relacionats al procés que s'instrueix contra'l suposat Castañera, ha estat designat el jutge de les Dressanes don Valentí Díez de la Lastra.

El jutge degà dels de Madrid ha tornat sense diligenciar l'exhorto que'l de les Dressanes d'ahir li va dirigir pera que rebés declaracions al diputat valencià (o més ben dit, per València) senyor Azzati. Se diu que'l no haverse diligenciat l'exhorto fou degut a que'l senyor Azzati no fou trobat.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».

Queda de vostè afectuós S. S.

Jaume Terri.

Sr. Director d'El Poble Català.

Molt senyor meu: Sense previà consulta, a causa de les meves moltes ocupacions assistir a la junta de la directiva en què prengué l'acord d'abstenció electoral, però després de reflexions que estic convençut, i no volent ni poder fer-me solista, li prego se serveixi acceptar la meua renúncia de vocal y la baixa de soci de la «Associació Nacionalista Catalana».</